

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 732

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 18 octombrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
742.	— Decret privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 168 Sprijin Logistic „Pontus Euxinus”	2
743.	— Decret privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 300 Sprijin „Sarmis”	2
744.	— Decret privind acordarea Drapelului de luptă Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”	3
745.	— Decret privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 912 Tancuri „Scythia Minor”	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 1.060 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 14, art. 85 alin. (10), art. 87 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	4-5
REPUBLICĂRI		
	Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995	6-15

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 168
Sprijin Logistic „Pontus Euxinus”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 168 Sprijin Logistic „Pontus Euxinus”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 13 octombrie 2011.

Nr. 742.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 300
Sprijin „Sarmis”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 300 Sprijin „Sarmis”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 13 octombrie 2011.

Nr. 743.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea Drapelului de luptă Școlii de Aplicație
a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 13 octombrie 2011.

Nr. 744.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 912
Tancuri „Scythia Minor”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 912 Tancuri „Scythia Minor”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 13 octombrie 2011.

Nr. 745.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.060**

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 14, art. 85 alin. (10), art. 87 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 14, art. 85 alin. (5) și art. 87 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 202/119/2009 al acestei instanțe judecătorești și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.948D/2010.

La apelul nominal răspunde partea Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap, prin consilierul juridic Adrian Călin, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate deoarece deciziile emise de Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap pot fi contestate în fața instanței judecătorești, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Susține că Legea nr. 448/2006 stabilește atribuția comisiilor de evaluare de a realiza o evaluare a persoanelor cu handicap, și nu o expertiză de specialitate, astfel încât nu poate fi pusă în discuție contrarietatea dintre calitatea de pârât, pe care o au Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap și Comisia județeană de evaluare a persoanelor adulte cu handicap în cauza dedusă judecătii, și cea de expert în aceeași cauză. De asemenea, arată că dispozițiile legale criticate nu afectează drepturile persoanelor cu handicap.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, deoarece nu sunt încălcate dispozițiile art. 21 și 50 din Constituție. În acest sens arată că este asigurat accesul liber la justiție, întrucât certificatele de încadrare în grad și tip de handicap eliberate de Comisia județeană de evaluare a persoanelor adulte cu handicap pot fi contestate în termen de 30 de zile la Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap, în componența căreia există medici specialiști, iar deciziile emise de această comisie pot fi supuse controlului instanței judecătorești. Exclusivitatea acordată acestor comisii în ceea ce privește încadrarea în grad și tip de handicap nu duce la încălcarea dispozițiilor art. 21 din Constituție, având în vedere caracterul strict al acestor evaluări. În plus, subliniază că procedura reevaluării persoanelor adulte cu handicap se realizează de o comisie de experți din domeniul medicinei, din domeniul psihologiei și din domeniul asistenței sociale, desemnați prin tragere la sorți din Lista națională de specialiști.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 202/119/2009, **Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 14, art. 85 alin. (5) și art. 87 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească într-o cauză având ca obiect refuzul acordării unor drepturi la protecție socială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța judecătorească susține că prevederile art. 5 pct. 14, art. 85 alin. (5) și art. 87 lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006 sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează în sensul că limitează dreptul de a efectua expertiza asupra încadrării în grad de handicap, dând aceste atribuții exclusiv în competența Comisiei Superioare de Evaluare a Persoanelor cu Handicap și a comisiilor județene de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, care, de regulă, au calitatea de pârâte în cauzele având ca obiect contestațiile formulate de persoanele fizice nemulțumite de activitatea acestor comisii. Instanța consideră că atât timp cât comisia de evaluare este parte în cauzele având ca obiect încadrarea în grad de handicap a unei persoane atunci se încalcă și dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât una dintre părți are și rol de expert în aceeași cauză, împrejurare care afectează major obiectivitatea activității sale de expertizare în cadrul aceluiași litigiu. Lacunele prevederilor legale criticate sunt de natură să conducă la concluzia îngrădirii accesului la justiție, afectării dreptului la un proces echitabil al persoanelor nemulțumite de actele emise de comisia de evaluare, precum și a limitării caracterului egal al justiției, consacrat de art. 124 alin. (2) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate din Legea nr. 448/2006 sunt constituționale deoarece nu înlătură posibilitatea persoanelor fizice nemulțumite de activitatea Comisiei Superioare de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap de a se adresa instanței judecătorești și de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. În plus, observă că în realitate autorul excepției dorește o completare a soluțiilor legislative criticate, în sensul introducerii unor reglementări referitoare la expertizele de specialitate în cauzele având ca obiect încadrarea în grad și tip de handicap. Totodată, în opinia sa, critica de neconstituționalitate vizează dificultățile care, într-adevăr, pot apărea în procesul de aplicare a legii, fără însă ca acest aspect să constituie o problemă de constituționalitate, deoarece modul de interpretare și de aplicare a legii în raport cu situațiile de fapt nu

intră în competența Curții Constituționale, ci se realizează de către instanțele judecătorești.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 5 pct. 14, art. 85 alin. (5) și art. 87 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008.

Analizând aceste texte de lege, Curtea constată, în ceea ce privește prevederile art. 85 și ale art. 87 alin. (1) din Legea nr. 448/2006, că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, acestea au fost modificate și completate prin art. I pct. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 septembrie 2010. Soluțiile legislative criticate din textele de lege au fost preluate în art. 85 alin. (10) și art. 87 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006, cu modificările și completările ulterioare.

În aceste condiții, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate al prevederilor art. 5 pct. 14, art. 85 alin. (10) și art. 87 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006, care, în prezent, au următorul cuprins:

— Art. 5 pct. 14: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile folosite au următoarele semnificații:

[...]

14. comisie de evaluare a persoanelor adulte cu handicap — organul de specialitate fără personalitate juridică în subordinea consiliilor județene, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, ale cărei atribuții principale sunt stabilite prin prezenta lege;”;

— Art. 85 alin. (10): „Criteriile medicopsihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad și tip de handicap sunt

aprobate prin ordin comun al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului sănătății.”;

— Art. 87 alin. (1) lit. a) și c): „Comisia de evaluare are următoarele atribuții principale:

a) stabilește încadrarea în grad și tip de handicap și, după caz, orientarea profesională a adultului cu handicap;

[...]

c) reevaluează periodic sau la sesizarea direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București încadrarea în grad și tip de handicap, orientarea profesională, precum și celelalte măsuri de protecție a adulților cu handicap;”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 50 referitor la protecția persoanelor cu handicap, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că argumentele autorului se referă la caracterul exclusiv al atribuțiilor comisiilor de evaluare a persoanelor adulte cu handicap în ceea ce privește stabilirea încadrării în grad și tip de handicap și reevaluarea acestei încadrări, fiind îngăduită orice altă competență de expertizare medicală în acest domeniu.

În legătură cu acest aspect, Curtea constată că instanța judecătorească nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci, nemulțumită fiind de soluțiile legislative criticate, solicită, în realitate, modificarea și completarea prevederilor art. 5 pct. 14, art. 85 alin. (10) și art. 87 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006, în sensul stabilirii unei alte instituții sau autorități publice, în afara Comisiei superioare și comisiilor de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, care să fie investită cu competența de a efectua expertize, în condiții de deplină imparțialitate, în cauzele având ca obiect încadrarea în grad și tip de handicap. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 14, art. 85 alin. (10) și art. 87 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

De altfel, prin Decizia nr. 618 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 7 iulie 2011, Curtea Constituțională a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 85 alin. (10) din Legea nr. 448/2006, ridicată din perspectiva unor critici similare celor formulate în situația de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 14, art. 85 alin. (10) și art. 87 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 202/119/2009 al acestei instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

REPUBLICĂRI

LEGEA

notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Activitatea notarială asigură persoanelor fizice și juridice constatarea raporturilor juridice civile sau comerciale nelitigioase, precum și exercițiul drepturilor și ocrotirea intereselor, în conformitate cu legea.

Art. 2. — Activitatea notarială se realizează de notarii publici prin acte notariale și consultații juridice notariale, în condițiile prezentei legi.

Art. 3. — Notarul public este investit să îndeplinească un serviciu de interes public și are statutul unei funcții autonome.

Art. 4. — Actul îndeplinit de notarul public, purtând sigiliul și semnătura acestuia, este de autoritate publică și are forța probantă prevăzută de lege.

Art. 5. — Actele notariale pot fi efectuate și de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, precum și de alte instituții, în condițiile și limitele prevăzute de lege.

Art. 6. — (1) Notarii publici și celelalte instituții prevăzute la art. 5, care desfășoară activitate notarială, au obligația să verifice ca actele pe care le instrumentează să nu cuprindă clauze contrare legii și bunelor moravuri, să ceară și să dea lămuriri părților asupra conținutului acestor acte spre a se convinge că le-au înțeles sensul și le-au acceptat efectele, în scopul prevenirii litigiilor.

(2) În cazul în care actul solicitat este contrar legii și bunelor moravuri, notarul public va refuza întocmirea lui.

(3) Dacă înscrisul prezentat are un conținut îndoielnic, iar notarul public nu poate refuza instrumentarea actului, va atrage atenția părților asupra consecințelor juridice la care se expun și va face mențiune expresă în act.

(4) Dacă partea se opune la inserarea mențiunii, notarul public va refuza întocmirea actului.

Art. 7. — Activitatea notarială se desfășoară în mod egal pentru toate persoanele, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

CAPITOLUL II

Competența notarilor publici

Art. 8. — Notarul public îndeplinește următoarele acte notariale:

- a) redactarea înscrisurilor cu conținut juridic, la solicitarea părților;
- b) autentificarea înscrisurilor redactate de notarul public, de parte personal sau de avocat;
- c) procedura succesorală notarială;
- d) certificarea unor fapte, în cazurile prevăzute de lege;
- e) legalizarea semnăturilor de pe înscrisuri, a specimenelor de semnătură, precum și a sigiliilor;
- f) darea de dată certă înscrisurilor prezentate de părți;
- g) primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor prezentate de părți;
- h) actele de protest al cambiilor, al biletelor la ordin și al cecurilor;
- i) legalizarea copiilor de pe înscrisuri;
- j) efectuarea și legalizarea traducerilor;
- k) eliberarea de duplicate de pe actele notariale pe care le-a întocmit;
- l) orice alte operațiuni prevăzute de lege.

Art. 9. — Notarii publici dau consultații juridice în materie notarială, altele decât cele referitoare la conținutul actelor pe care le îndeplinesc și participă, în calitate de specialiști desemnați de părți, la pregătirea și întocmirea unor acte juridice cu caracter notarial.

Art. 10. — În îndeplinirea atribuțiilor ce-i revin, notarul public are competență generală, cu excepțiile prevăzute în situațiile următoare:

- a) procedura succesorală notarială este de competența notarului public din biroul notarial situat în circumscripția teritorială a judecătoriei în care defunctul și-a avut ultimul domiciliu;
- b) în cazul moștenirilor succesive, moștenitorii pot alege competența oricăruia dintre birourile notariale din circumscripția

*) Republicată în temeiul art. 218 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 36/1995 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, iar ulterior a mai fost modificată și completată prin: — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997 privind impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 29 decembrie 1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 22 decembrie 1998, abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 31 august 1999, respinsă prin Legea nr. 206/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 24 aprilie 2002;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2000 pentru completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 31 octombrie 2000, respinsă prin Legea nr. 223/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 4 mai 2001;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 295/2000 pentru suspendarea aplicării sau abrogarea unor ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 30 decembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 29 martie 2001;

— Legea nr. 267/2003 pentru completarea art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 24/1992 privind stabilirea serviciilor consulare și a taxelor percepute pentru prestarea acestora și a art. 13 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 17 iunie 2003;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2005 pentru abrogarea art. 31 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 4 aprilie 2005, aprobată prin Legea nr. 178/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 13 iunie 2005;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2005 pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.179 din 28 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 332/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 20 iulie 2006;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2007 pentru modificarea art. 13 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 9 noiembrie 2007, aprobată prin Legea nr. 9/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 20 februarie 2009;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2008 pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 25 noiembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 298/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 1 octombrie 2009;

— Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010.

teritorială a judecătoriei în care și-a avut ultimul domiciliu acela dintre autori care a decedat cel din urmă;

c) actele de protest al cambiilor, biletelor la ordin și cecurilor se fac de notarul public din circumscripția teritorială a judecătoriei în care urmează a se face plata;

d) eliberarea duplicatelor și reconstituirea actelor notariale se fac de notarul public în al cărui birou se află originalul acestora.

Art. 11. — (1) Conflictele de competență între birourile notarilor publici situate în aceeași circumscripție a unei judecătoriai se soluționează de acea judecătorie, la sesizarea părții interesate. Hotărârea judecătoriai este definitivă.

(2) Când conflictul intervine între birouri notariale situate în circumscripții diferite, competența aparține judecătoriai în a cărei circumscripție se află biroul de notar public cel din urmă sesizat.

Art. 12. — (1) Secretarii consiliilor locale ale comunelor și orașelor unde nu funcționează birouri ale notarilor publici vor îndeplini, la cererea părților, următoarele acte notariale:

a) legalizarea semnăturilor de pe înscrisurile prezentate de părți;

b) legalizarea copiilor de pe înscrisuri, cu excepția înscrisurilor sub semnătură privată.

(2) Actele prevăzute la alin. (1), în cazul în care depunerea lor este necesară la unele instituții sau operatori economici, vor fi îndeplinite de acestea.

Art. 13. — (1) Activitatea notarială a misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României se desfășoară pe baza legii române și a înțelegerilor internaționale la care România este parte, precum și potrivit uzanțelor internaționale.

(2) La cererea persoanelor fizice având cetățenia română, precum și a persoanelor juridice române, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României îndeplinesc următoarele acte notariale:

a) redactarea de înscrisuri în vederea autentificării sau legalizării semnăturii;

b) autentificarea înscrisurilor, cu excepția transmisiunilor imobiliare încheiate prin acte juridice între vii;

c) legalizarea sigiliilor și a semnăturilor;

d) darea de dată certă înscrisurilor prezentate de părți;

e) certificarea unor fapte;

f) legalizarea de copii de pe înscrisuri;

g) efectuarea și legalizarea traducerilor;

h) primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor prezentate de părți;

i) eliberarea de duplicate de pe actele notariale întocmite de misiunile diplomatice sau oficiile consulare.

(3) Activitățile notariale prevăzute la alin. (2), care produc efecte juridice în România, pot fi îndeplinite de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României și la cererea persoanelor fizice sau juridice străine, în măsura în care legile și reglementările statului de reședință sau acordurile bilaterale nu se opun.

(4) Actele notariale se îndeplinesc la sediile misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare, precum și la bordul navelor și aeronavelor sub pavilion românesc care se află staționate în raza de activitate a acestor organe, precum și la domiciliul cetățeanului român ori în alt loc, dacă acest lucru este prevăzut în convențiile internaționale la care România și statul de reședință sunt părți sau legea locală nu se opune.

CAPITOLUL III

Organizarea activității notarilor publici

SECȚIUNEA 1

Organizarea și funcționarea birourilor notarilor publici

Art. 14. — (1) Activitatea notarilor publici se desfășoară în cadrul unui birou, în care pot funcționa unul sau mai mulți notari publici asociați, cu personalul auxiliar corespunzător.

(2) Prin asociere, notarul public nu-și pierde dreptul la birou notarial individual.

(3) Notarul public sau notarii publici asociați, titulari ai unui birou, pot angaja notari stagieri, traducători, alt personal de specialitate, precum și personal administrativ și de serviciu necesar activității notariale.

(4) Evidența birourilor de notari publici și lucrările privind numirea și încetarea funcției notarilor publici se întocmesc de personalul de specialitate notarială din Ministerul Justiției.

Art. 15. — (1) În circumscripția unei judecătoriai pot funcționa unul sau mai multe birouri de notari publici. Numărul notarilor publici și al birourilor în care aceștia își desfășoară activitatea se stabilește de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici.

(2) Numărul de notari publici se actualizează anual de către ministrul justiției, potrivit propunerilor Camerelor Notarilor Publici și, cu prioritate, în raport cu numărul notarilor stagieri care au promovat examenul de notar public.

(3) În cazul în care în circumscripția unei judecătoriai funcționează mai multe birouri de notari publici, competența teritorială a fiecăruia se întinde pe tot cuprinsul acelei circumscripții.

Art. 16. — Notar public poate fi cel care îndeplinește următoarele condiții:

a) are cetățenia română și domiciliul în România și are capacitatea de exercițiu al drepturilor civile;

b) este licențiat în drept — științe juridice — sau doctor în drept;

c) nu are antecedente penale;

d) se bucură de o bună reputație;

e) cunoaște limba română;

f) este apt din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției;

g) a îndeplinit timp de 2 ani funcția de notar stagiar și a promovat examenul de notar public sau a exercitat timp de 5 ani funcția de notar, judecător, procuror, avocat sau o altă funcție de specialitate juridică și dovedește cunoștințele necesare funcției de notar public, prin promovarea unui concurs organizat, potrivit regulamentului de aplicare a prezentei legi, de Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici.

Art. 17. — Notarul public este numit de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici, în baza cererii celui interesat și după ce face dovada îndeplinirii cerințelor arătate la art. 16.

Art. 18. — (1) Înainte de a-și începe activitatea, în termen de 60 de zile de la numire, notarul public este obligat să-și înregistreze biroul la Curtea de apel în circumscripția căreia își are sediul biroul de notar public. Pentru înregistrarea biroului, notarul public va prezenta sigiliul și specimenul de semnătură.

(2) Ministrul justiției poate, în cazuri temeinic justificate, să prelungească acest termen.

(3) Neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) atrage revocarea numirii notarului public.

Art. 19. — (1) După îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 18, notarul public va depune jurământul în fața ministrului justiției și a președintelui Uniunii Naționale a Notarilor Publici sau a reprezentanților acestora.

(2) Jurământul are următorul conținut:

„Jur să respect Constituția și legile țării, să-mi îndeplinesc cu onoare și credibilitate publică, cu conștiință și fără părtinire atribuțiile ce-mi revin și să păstrez secretul profesional. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

(3) Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinței religioase a notarului public.

(4) Notarul public fără confesiune va depune jurământul fără formulă religioasă, pe conștiință și onoare.

Art. 20. — Poate fi notar stagiar cel care:

a) îndeplinește condițiile prevăzute la art. 16 lit. a)—f);

b) este angajat într-un birou de notar public;

c) se află în perioada de stagiu până la promovarea examenului de notar public.

Art. 21. — (1) Notarul public poate delega pe notarul stagiar să îndeplinească următoarele atribuții:

a) efectuarea lucrărilor de secretariat;

b) legalizarea copiilor de pe înscrisuri;

c) legalizarea semnăturii traducătorului;

d) darea de dată certă a înscrisurilor prezentate de părți;

e) redactarea unor proiecte de înscrisuri cu conținut juridic.

(2) Condițiile de încheiere a contractului de muncă și formarea profesională a notarului stagiar sunt în sarcina Camerei Notarilor Publici și se stabilesc prin statutul Uniunii Naționale a Notarilor Publici.

Art. 22. — Examenul de notar public se susține în fața unei comisii formate din: un membru al Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici, reprezentantul Ministerului Justiției, un membru al corpului didactic din învățământul superior de specialitate și doi notari publici cu pregătire și cu prestigiu profesional, desemnați în condițiile prevăzute în regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 23. — (1) Calitatea de notar public încetează:

a) la cerere;

b) prin pensionare sau în cazul constatării incapacității de muncă, în condițiile legii;

c) prin desființarea biroului notarului public, urmată de neexercitarea fără justificare de către titularul acestuia a profesiei, în condițiile legii, într-un alt birou de notar public, în termen de 6 luni;

d) prin excluderea din profesie, dispusă ca sancțiune disciplinară, în condițiile prezentei legi;

e) în cazul văditei sale incapacități profesionale, constatată în urma unor inspecții repetate;

f) în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei;

g) în cazul în care notarul public nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de art. 16 lit. a), d) și f).

(2) Încetarea calității de notar public se constată sau se dispune, după caz, de ministrul justiției.

Art. 24. — Exercițiul funcției de notar public se suspendă:

a) în caz de incompatibilitate;

b) în situațiile prevăzute la art. 42 lit. c) și art. 43 din prezenta lege;

c) în caz de neachitare a obligațiilor bănești profesionale, după 6 luni de la scadența acestora, până la achitarea debitului;

d) în caz de incapacitate temporară de muncă.

Art. 25. — (1) Suspendarea se dispune de ministrul justiției, la solicitarea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici.

(2) Încetarea suspendării se poate dispune cu respectarea condiției prevăzute în alineatul precedent.

SECȚIUNEA a 2-a

Camera Notarilor Publici

Art. 26. — (1) În circumscripția fiecărei Curți de apel funcționează câte o Cameră a Notarilor Publici, cu personalitate juridică.

(2) Din Cameră fac parte toți notarii publici care funcționează în circumscripția Curții de apel.

(3) Camera Notarilor Publici este condusă de un colegiu director format dintr-un președinte, un vicepreședinte și 3—5 membri. Colegiul director este ales de adunarea generală a membrilor Camerei, pentru o perioadă de 3 ani, dintre notarii publici.

(4) Președintele Colegiului director va primi o indemnizație al cărei quantum se va stabili de adunarea generală.

(5) Colegiul director va avea un secretar salarizat și personal auxiliar, în numărul și în structura stabilite de adunarea generală a notarilor publici din județele ce compun circumscripția Camerei.

(6) Colegiul director al Camerei Notarilor Publici are următoarele atribuții:

a) rezolvă plângerile părților împotriva notarilor publici și a notarilor stagieri, luând măsurile corespunzătoare și aducându-le la cunoștința Uniunii Naționale a Notarilor Publici;

b) delegă, în cazuri excepționale, pentru o perioadă determinată, un notar public, din aceeași circumscripție a judecătorei, care să asigure funcționarea unui alt birou de notar public, cu încunoștințarea Uniunii Naționale a Notarilor Publici. Cheltuielile cu delegarea se suportă din veniturile biroului notarului public la care este delegat;

c) informează Uniunea Națională a Notarilor Publici în legătură cu activitatea birourilor notarilor publici, asupra necesarului de notari publici și notari stagieri și face recomandări cu privire la persoanele ce urmează să fie propuse de uniune pentru numirea lor în funcția de notar public de către ministrul justiției;

d) reprezintă, camera în relațiile cu terții la nivelul circumscripției Curții de apel;

e) întocmește documentarea juridică și asigură consultarea și informarea curentă a notarilor publici;

f) ține evidența veniturilor și cheltuielilor Camerei și a contribuției membrilor săi;

g) procură datele și lucrările necesare pentru Buletinul Notarilor Publici și asigură difuzarea acestuia;

h) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege și de regulament.

SECȚIUNEA a 3-a

Uniunea Națională a Notarilor Publici

Art. 27. — Notarii publici din România se constituie în Uniunea Națională a Notarilor Publici, organizație profesională cu personalitate juridică, care își alege un consiliu de conducere și alte organe stabilite prin statutul propriu.

Art. 28. — (1) Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici este constituit din câte un reprezentant al fiecărei Camere a Notarilor Publici, din care se alege președintele și doi vicepreședinți, în condițiile stabilite prin statutul uniunii.

(2) Consiliul uniunii are următoarele atribuții:

a) propune ministrului justiției numirea, suspendarea, revocarea ori încetarea calității de notar public;

b) propune ministrului justiției numărul necesar al birourilor de notari publici și condițiile de desfășurare a examenelor de notari publici;

c) stabilește, cu aprobarea ministrului justiției, onorariile minimale pentru serviciile prestate de notarii publici;

d) aprobă cotele de contribuție ale birourilor notarilor publici la Cameră, precum și cele ale Camerelor la Uniunea Națională a Notarilor Publici, potrivit statutului acesteia;

e) reprezintă Uniunea Națională a Notarilor Publici în raporturile cu terții, pe plan intern și internațional;

f) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege sau de regulament.

Art. 29. — În cadrul Uniunii Naționale a Notarilor Publici se va organiza și va funcționa o casă de asigurări pentru garantarea responsabilității civile a notarilor publici, cu personalitate juridică, în condițiile stabilite prin statut propriu, aprobat de Uniunea Națională a Notarilor Publici.

Art. 30. — (1) În cadrul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România se înființează, se organizează și funcționează Institutul Notarial Român, entitate cu personalitate juridică, în condițiile stabilite prin statutul propriu, aprobat de Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

(2) Institutul Notarial Român asigură perfecționarea activității notariale, pregătirea notarilor stagieri, precum și pregătirea profesională continuă a notarilor publici și a altor specialiști licențiați în drept, având dreptul de a elibera diplome recunoscute de instituțiile abilitate.

(3) Institutul Notarial Român are ștampilă și siglă proprii și se înființează, se organizează și funcționează fără îndeplinirea altor formalități.

(4) Statutul Institutului Notarial Român, Regulamentul de organizare și funcționare, precum și modalitățile de formare profesională continuă a notarilor publici și a notarilor stagieri se vor aproba prin hotărâre a Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

Art. 31. — La nivelul Uniunii Naționale a Notarilor Publici se înființează Registrul național notarial al regimurilor matrimoniale. Organizarea și funcționarea acestui registru, precum și procedura de înscriere și consultare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

CAPITOLUL IV

Drepturile și îndatoririle notarilor publici

SECȚIUNEA 1

Drepturile notarilor publici

Art. 32. — Notarii publici își exercită personal profesiunea și se bucură de stabilitate în funcție, neputând fi mutați în altă localitate fără acordul lor.

Art. 33. — Notarii publici au dreptul la onorarii pentru fiecare serviciu prestat, în conformitate cu art. 28 alin. (2) lit. c).

Art. 34. — Notarul public are dreptul la concediu de odihnă, în condițiile stabilite prin statut.

Art. 35. — Notarii publici beneficiază de drepturile de asigurări sociale pe baza contribuției la sistemul asigurărilor sociale de stat, în condițiile legii.

Art. 36. — Exercițarea profesiei de notar public este incompatibilă cu:

a) desfășurarea unei activități salarizate sau de executor judecătoresc, avocat ori consilier juridic, cu excepția:

— activității didactice universitare;

— activității literare și publicistice;

— calității de deputat sau senator ori a celei de consilier în consiliile județene sau locale, pe durata mandatului;

— calității de membru în organele de conducere sau în alte organisme ale Uniunii Naționale a Notarilor Publici, Camerelor Notarilor Publici ori în alte organizații interne și internaționale la care Uniunea Națională a Notarilor Publici și Camerele Notarilor Publici sunt afiliate sau cu care colaborează;

b) desfășurarea unor activități comerciale, direct sau prin persoane interpușe;

c) calitatea de asociat într-o societate în nume colectiv, de asociat comanditat în societățile în comandită simplă sau pe acțiuni, administrator al unei societăți cu răspundere limitată, președinte al unui consiliu de administrație, membru al consiliului de conducere, director general sau director al unei societăți pe acțiuni, administrator al unei societăți civile.

SECȚIUNEA a 2-a

Îndatoririle și răspunderile notarilor publici

Art. 37. — Notarii publici și personalul birourilor notariale au obligația să păstreze secretul profesional cu privire la actele și faptele despre care au luat cunoștință în cadrul activității lor, chiar și după încetarea funcției, cu excepția cazurilor în care legea sau părțile interesate îi eliberează de această obligație.

Art. 38. — (1) Notarul public nu poate absenta mai mult de 5 zile consecutiv, fără a asigura funcționalitatea biroului său, în condițiile legii.

(2) În cazul nerespectării dispozițiilor alin. (1), camera Notarilor Publici poate delega, după caz, un alt notar public pentru îndeplinirea atribuțiilor notarului public absent, în condițiile prevăzute de statutul uniunii.

Art. 39. — (1) Răspunderea civilă a notarului public poate fi angajată, în condițiile legii civile, pentru încălcarea obligațiilor sale profesionale, atunci când acesta a cauzat un prejudiciu.

(2) Asigurarea de răspundere profesională a notarului public se realizează prin casa de asigurări, constituită în acest scop.

Art. 40. — Răspunderea disciplinară a notarului public intervine pentru următoarele abateri:

a) întârziere sau neglijență în efectuarea lucrărilor;

b) lipsă nejustificată de la birou;

c) nerespectarea secretului profesional;

d) comportament care aduce atingere onoarei sau probității profesionale.

Art. 41. — (1) Acțiunea disciplinară se exercită de Colegiul director și se judecă de Consiliul de disciplină.

(2) Pentru suspendarea din funcție sau excluderea din profesie este obligatorie o cercetare prealabilă, care se efectuează de către Colegiul director.

(3) Audierea celui în cauză este obligatorie, acesta fiind îndreptățit să ia cunoștință de conținutul dosarului și să-și formuleze apărarea.

(4) Consiliul de disciplină citează părțile și pronunță o hotărâre motivată, care se comunică acestora.

(5) Împotriva hotărârii părțile pot face contestație la Consiliul uniunii, în termen de 10 zile de la comunicare.

(6) Hotărârea Consiliului uniunii poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, civilă sau de contencios administrativ, după caz.

(7) Hotărârea definitivă se comunică și Ministerului Justiției.

(8) Procedura judecării abaterilor disciplinare se stabilește prin regulament.

Art. 42. — Sancțiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea faptelor și constau în:

a) observație scrisă;

b) amendă de la 5 lei la 20 lei, care se face venit la bugetul Camerei Notarilor Publici. Neachitarea în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii atrage suspendarea de drept a notarului public până la achitarea sumei.

Hotărârea definitivă constituie titlu executoriu;

c) suspendarea din funcție pe o durată de maximum 6 luni;

d) excluderea din profesie.

Art. 43. — (1) În cazul în care împotriva notarului public s-a luat măsura arestării preventive, ministrul justiției, la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici, va lua măsura suspendării din funcție până la soluționarea cauzei penale, potrivit legii.

(2) Dacă hotărârea de condamnare a rămas definitivă și ea se referă la infracțiunile prevăzute de art. 23 alin. (1) lit. f) din lege, cu acea dată ministrul justiției dispune excluderea din profesie a notarului public condamnat.

(3) Sigiliul, registrele și lucrările notarului public suspendat sau exclus vor fi depuse la, Camera Notarilor Publici, sub luare de dovadă.

CAPITOLUL V Procedura actelor notariale

SECȚIUNEA 1 Dispoziții comune

Art. 44. — (1) Toate actele notariale se îndeplinesc la cerere.

(2) Înscrierile redactate de părți sau, după caz, de reprezentanții lor legali sau convenționali vor fi verificate cu privire la îndeplinirea condițiilor de fond și formă, notarul public putându-le aduce modificările și completările corespunzătoare, cu acordul părților.

(3) Înscrierile referitoare la actele notariale se redactează potrivit voinței părților și în condițiile prevăzute de lege.

(4) Înscrierile vor fi redactate citeț, îngrijit și fără prescurtări; mențiunile în cifre se vor înscrie și în litere, iar locurile goale se vor completa prin tragere de linie.

(5) În cadrul lucrărilor de îndeplinire a actelor notariale, notarul public stabilește identitatea, domiciliul și capacitatea părților, în afara cazurilor în care se solicită dare de dată certă, întocmirea de copii legalizate sau acordarea de consultații juridice notariale.

Art. 45. — (1) Înscrierile pentru care legea prevede forma autentică vor fi redactate numai de notari publici, de avocatul părților interesate sau de consilierul juridic ori reprezentantul legal al persoanei juridice. Persoanele care au pregătire juridică superioară vor putea redacta înscrierile în care figurează ca parte ele, soții, ascendenții sau descendenții lor.

(2) Consultațiile date de notarul public în domeniul juridic notarial sunt scrise sau verbale și se dau persoanelor fizice sau juridice, la solicitare sau pe bază de contract cu durată determinată.

Art. 46. — (1) Notarul public are obligația să deslușească raporturile reale dintre părți cu privire la actul pe care vor să-l încheie, să verifice dacă scopul pe care îl urmăresc este în conformitate cu legea și să le dea îndrumările necesare asupra efectelor lui juridice.

(2) De asemenea, el trebuie să ceară părților, ori de câte ori este cazul, documentele justificative și autorizațiile necesare pentru încheierea actului sau, la cererea acestora, va putea obține el însuși documentația necesară.

(3) Actele din care rezultă drepturi ce urmează a fi supuse publicității mobiliare sau imobiliare se vor comunica de îndată, la locul unde se ține această evidență, de notarul public, care va face și demersurile necesare în numele titularilor pentru aducerea la îndeplinire a tuturor lucrărilor de publicitate. Se exceptează cazul în care părțile interesate vor cere în scris să îndeplinească ele însele formalitățile de mai sus.

(4) În vederea îndeplinirii obligațiilor ce-i revin potrivit alin. (2) și (3), notarul public va avea acces liber la birourile de publicitate mobilă și imobiliară.

(5) Notarul public nu poate refuza îndeplinirea actului notarial solicitat decât în condițiile arătate la art. 6.

Art. 47. — Organele de ordine publică vor acorda sprijin notarilor publici, în cazul în care aceștia sunt împiedicați să-și exercite atribuțiile. De asemenea, autoritățile administrației publice locale au obligația ca în cadrul atribuțiilor lor să acorde notarilor publici concursul solicitat pentru îndeplinirea actelor notariale.

Art. 48. — (1) Actele solicitate de părți și orice acte de procedură notarială se întocmesc în limba română.

(2) Cetățenilor aparținând minorităților naționale sau persoanelor care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română li se acordă posibilitatea de a lua cunoștință de cuprinsul actului printr-un interpret. Funcția de interpret poate fi îndeplinită, în afară de notarul public, și de un angajat din cadrul biroului notarial, care cunoaște limba acelei persoane, precum și de traducătorii autorizați.

(3) Actele redactate de părți și prezentate pentru efectuarea operațiunilor notariale vor fi în limba română.

(4) La cererea justificată a părților, notarul public poate îndeplini acte în legătură cu înscrierile întocmite de părți într-o altă limbă decât cea română, numai dacă notarul instrumentator cunoaște limba în care sunt întocmite actele sau după ce a luat cunoștință de cuprinsul acestora prin interpret, caz în care un exemplar tradus în limba română și semnat de cel ce a efectuat traducerea va fi atașat la dosar.

(5) Înscrierile destinate a fi traduse într-o limbă străină se vor redacta fie pe două coloane, cuprinzând în prima coloană textul în limba română, iar în cea de-a doua, textul în limba străină, fie în mod succesiv, mai întâi textul în limba română, continuându-se cu textul în limba străină.

Art. 49. — (1) Actele notariale se îndeplinesc la sediul biroului notarului public în timpul programului de serviciu cu publicul, afișat în mod corespunzător.

(2) Un act notarial se poate îndeplini în afara sediului biroului notarului public, în limitele circumscripției sale teritoriale, dacă la încheierea lui este interesat un număr mai mare de persoane sau partea care-l solicită este împiedicată să se prezinte, din motive temeinice, la sediul biroului.

(3) În cazul în care întocmirea unui act notarial nu suferă amânare din motive obiective, acesta va putea fi îndeplinit și în afara programului de lucru, la cererea părții interesate.

Art. 50. — Îndeplinirea actelor notariale, în afară de redactarea înscrierilor și de consultațiile juridice notariale, se constată prin încheiere, care va cuprinde:

- a) sediul biroului notarial;
- b) denumirea încheierii și numărul acesteia;
- c) data îndeplinirii actului notarial;
- d) numele și prenumele notarului public;
- e) locul unde s-a îndeplinit actul notarial, în cazul îndeplinirii în afara sediului biroului notarial, precizându-se împrejurarea care justifică întocmirea înscrisului în acel loc;
- f) numele sau denumirea părților, domiciliul sau sediul acestora și mențiunea faptului prezentării lor în persoană, reprezentate ori asistate, precum și modul în care li s-a constatat identitatea, cu excepția încheierilor prin care se dă dată certă înscrierilor sau se legalizează copii de pe înscrieri;
- g) arătarea îndeplinirii condițiilor de fond și de formă ale actului notarial întocmit în raport cu natura celui act;
- h) constatarea îndeplinirii actului notarial și a citirii acestuia de către părți;
- i) mențiunea perceperii taxelor de timbru, a onorariului și quantumul acestora;
- j) semnătura notarului public;
- k) sigiliul biroului notarului public.

Art. 51. — (1) Părțile participante la actul notarial pot fi identificate de notarul public prin mențiunea în încheiere că ele sunt cunoscute personal de acesta. În cazul în care notarul public nu cunoaște părțile, este obligat să se convingă de identitatea acestora, stabilită, după caz, prin:

- a) acte de identitate sau legitimații oficiale prevăzute cu semnătură, ștampilă și fotografia posesorului;
- b) atestarea avocatului care asistă partea;
- c) doi martori de identitate, cunoscuți personal de notarul public sau legitimați conform lit. a).

(2) Nu poate fi martor de identitate cel care:

- a) nu a împlinit 18 ani;
- b) figurează în act ca parte sau ca beneficiar;
- c) din cauza unei deficiențe psihice sau fizice nu este apt pentru dovedirea identității.

Art. 52. — (1) În situația în care se refuză îndeplinirea actului notarial, încheierea de respingere se va da numai dacă părțile stăruie în cerere, după ce li s-a atras atenția că actul solicitat este contrar legii sau bunelor moravuri. Încheierea va cuprinde și motivarea refuzului, calea de atac la judecătoria și termenul de exercitare.

(2) Îndeplinirea actului notarial poate fi respinsă și pentru următoarele motive:

- a) solicitarea lucrărilor în afara orelor de lucru, cu excepțiile prevăzute la art. 49 alin. (3);
- b) neprezentarea documentației necesare sau prezentarea ei incompletă;
- c) neplata taxelor și a onorariului stabilit;
- d) imposibilitatea identificării părților sau lipsa lor de discernământ.

Art. 53. — Încălcarea cerințelor prevăzute la art. 50 lit. c), f), j) și k) se sancționează cu nulitatea, iar a celorlalte cerințe cu anularea, în afară de cazul în care îndeplinirea acestora rezultă din lucrările actului.

Art. 54. — Actele notariale care prezintă erori materiale sau omisiuni vădite pot fi îndreptate sau completate prin încheiere de către notarul public, la cerere sau din oficiu, cu acordul părților, dacă lucrările cuprind date care fac posibilă îndreptarea greșelilor sau completarea omisiunilor. Acordul părților se prezumă dacă, fiind legal citate, nu-și manifestă opunerea. Despre îndreptarea sau completarea efectuată se face mențiune pe toate exemplarele actului.

Art. 55. — (1) Actele care au dispărut fără a mai fi rămas un exemplar original se reconstituie la cerere, prin încheiere, pe baza acordului părților sau, după caz, a succesorilor acestora. Reconstituirea se face la biroul notarului la care s-a întocmit actul.

(2) În lipsa acordului părților, reconstituirea actelor dispărute se va face de judecătoria în circumscripția căreia își are sediul biroul notarial care a întocmit actul, în conformitate cu dispozițiile din Codul de procedură civilă.

(3) În cazul în care actul dispărut a fost întocmit de alte instituții cu activitate notarială, reconstituirea se face de judecătoria în circumscripția căreia își are sediul instituția care a întocmit acel act sau se află domiciliul ori sediul uneia dintre părți, după caz.

Art. 56. — (1) La cererea părții de a i se da un duplicat al actului original, biroul notarial care a întocmit acel act poate încuviința eliberarea duplicatului. În acest scop, notarul public va cita părțile sau, după caz, pe succesorii acestora.

(2) În textul duplicatului se reproduc, cuvânt cu cuvânt, cuprinsul înscrisului, cât și al încheierii prin care s-a constatat întocmirea înscrisului original. În locul semnăturilor originale se menționează numele de familie și prenumele fiecărui semnatar.

(3) Duplicatul are aceeași forță probantă ca și originalul.

Art. 57. — Notarul public nu poate îndeplini acte notariale, sub sancțiunea nulității, dacă:

- a) în cauză sunt părți sau interesați în orice calitate, el, soțul, ascendenții și descendenții lor;
- b) este reprezentantul legal ori împuternicitul unei părți care participă la procedura notarială.

Art. 58. — (1) În cazul în care, pentru valabilitatea în străinătate a actului notarial, este necesară supralegalizarea semnăturii și a sigiliului notarului public sau apostilarea actelor notariale, aceste proceduri se îndeplinesc de către Camera Notarilor Publici, la sediul principal sau la sediile județene ale acesteia, în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea

notarul public care a instrumentat actul, în condițiile stabilite prin regulament. Notarul public va pune în vedere părții obligația îndeplinirii acestei cerințe.

(2) Birourile notariale nu pot lua în considerare actele care emană de la autoritățile altui stat, decât dacă semnăturile și sigiliile acelor autorități sunt supralegalizate de către misiunea diplomatică sau oficiul consular al României din acest stat sau de către Ministerul Afacerilor Externe al României.

(3) În cazul în care prin convenții internaționale la care România este parte se prevede altfel, se aplică acele convenții.

SECȚIUNEA a 2-a

Autentificarea actelor

Art. 59. — (1) Pentru autentificarea unui act, notarul public verifică și stabilește, în prealabil, identitatea părților.

(2) Părțile pot fi reprezentate la autentificare printr-un mandatar cu procură specială autentică. În această situație, notarul este obligat să verifice în Registrul național notarial dacă acea procură a fost revocată, iar în cazul revocării va respinge cererea de autentificare.

(3) În vederea aplicării alin. (2), regulamentul va prevedea organizarea și modalitățile de întocmire și de consultare a Registrului național electronic al revocărilor procurilor autentice.

Art. 60. — Când notarul public are îndoieli cu privire la deplinătatea facultăților mintale ale vreuneia dintre părți, procedează la autentificare numai dacă un medic specialist atestă în scris că partea poate să-și exprime în mod valabil consimțământul în momentul încheierii actului.

Art. 61. — (1) Pentru a lua consimțământul părților, după citirea actului, notarul public le va întreba dacă au înțeles conținutul acestuia și dacă cele cuprinse în act exprimă voința lor.

(2) Pentru motive temeinice, notarul public poate lua separat, dar în aceeași zi, consimțământul părților care figurează în act. În acest caz, în încheierea de încuviințare a autentificării se va menționa ora și locul luării consimțământului fiecărei părți.

Art. 62. — (1) Declarația de voință a surdului, mutului sau surdomutului, știutori de carte, se va da în scris în fața notarului public, prin înscrierea de către parte, înaintea semnăturii, a mențiunii „consimt la prezentul act, pe care l-am citit”.

(2) Dacă surdul, mutul sau surdomutul se găsesc din orice motiv în imposibilitate de a scrie, declarația de voință se va lua prin interpret.

(3) Pentru a lua consimțământul unui nevăzător, notarul public va întreba dacă a auzit bine când i s-a citit înscrisul și dacă cele auzite reprezintă voința sa, consemnând acestea în încheierea de autentificare.

Art. 63. — În cazul acelorora care din pricina infirmității, a bolii sau din orice alte cauze nu pot semna, notarul public, îndeplinind actul, va face mențiune despre această împrejurare în încheierea pe care o întocmește, mențiunea astfel făcută ținând loc de semnătură.

Art. 64. — Notarul public sau părțile pot solicita ca martorii prevăzuți la art. 51 să fie prezenți și la semnarea actului.

Art. 65. — (1) Toate exemplarele originale ale înscrisului autentificat, cerute de părți, precum și cel ce se păstrează în arhiva biroului notarial, împreună cu anexele care fac parte integrantă din acest înscris, se semnează în fața notarului public de către părți sau reprezentanții lor și, după caz, de cei chemați a încuviința actele pe care părțile le întocmesc, de martorii-asistenți, atunci când este cerută prezența lor, și — dacă este cazul — de cel care a redactat înscrisul, în condițiile prezentei legi.

(2) Fiecare parte poate solicita cel puțin un exemplar original al înscrisului autentic.

Art. 66. — Încheierea care constată autentificarea unui înscris va cuprinde, sub sancțiunea nulității, pe lângă datele prevăzute la art. 50, și următoarele mențiuni:

- a) constatarea că s-a luat consimțământul părților;
- b) constatarea că înscrisul a fost semnat în fața notarului de toți cei ținuți să-l semneze.

Mențiunea notarului public că una dintre părți nu a putut semna ține loc de semnătură pentru aceasta;

- c) numărul anexelor cuprinse în actul autentic;
- d) dispoziția de investire cu formă autentică, care se exprimă prin cuvintele: „Se declară autentic prezentul înscris”.

Art. 67. — Actul autenticat de notarul public care constată o creanță certă și lichidă are putere de titlu executoriu la data exigibilității acesteia. În lipsa actului original, titlul executoriu îl poate constitui duplicatul sau copia legalizată de pe exemplarul din arhiva notarului public.

Art. 68. — (1) În cazul în care notarul public respinge cererea de autentificare, încheierea va cuprinde mențiunile de la art. 52 alin. (1).

(2) Dacă se face plângere împotriva încheierii de respingere și judecătoria o admite, notarul public va da încheierea de autentificare a actului, conform hotărârii judecătorești rămasă definitivă și irevocabilă, și va menționa că actul produce efecte de la înregistrarea cererii de autentificare.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura succesorală

Art. 69. — (1) Procedura succesorală notarială se deschide la cererea oricărei persoane interesate, precum și a secretarului consiliului local al localității în raza căreia se aflau bunurile defunctului la data deschiderii moștenirii.

(2) Notarul public sesizat are obligația de a verifica în prealabil competența teritorială, iar dacă constată că succesiunea este în competența altui birou notarial, se desesizează, fără să mai citeze părțile, trimițând cauza notarului public competent.

(3) În cazul în care într-o circumscripție teritorială sunt mai multe birouri de notari publici, competența de îndeplinire a procedurii succesorală aparține primului birou sesizat. Notarul public va verifica dacă procedura succesorală nu s-a deschis la un alt birou de notar public din aceeași circumscripție, cercetând, în acest scop, registrul de evidență a succesiunilor, potrivit regulamentului.

Art. 70. — (1) În cererea de deschidere a procedurii succesorală vor fi menționate datele de stare civilă ale defunctului, numele, prenumele și domiciliul moștenitorilor prezumtivi, bunurile defunctului, cu menționarea valorii acestora, precum și a pasivului succesoral.

(2) Cererea va fi înscrisă în registrul succesoral al notarului public.

Art. 71. — (1) În cazurile prevăzute de lege sau la cererea celor interesați, notarul public, personal sau printr-un delegat, va face inventarierea bunurilor succesorală. Dacă nu există cerere anterioară pentru deschiderea procedurii succesorală, cererea de inventariere ține loc și de cerere de deschidere a acestei proceduri.

(2) Inventarierea notarială se va putea face numai cu acordul persoanei în posesia căreia se află bunurile defunctului. În caz de refuz, se va încheia un proces-verbal, semnat de cei prezenți.

Art. 72. — (1) După ce constată că este legal sesizat, notarul public înregistrează cauza și dispune citarea celor care au

vocație la moștenire, iar dacă există testament, citează și pe legatari și executorul testamentar instituit.

(2) Citația trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității acesteia, pe lângă elementele prevăzute de Codul de procedură civilă, și precizarea că, dacă succesibilul nu-și exercită dreptul de a accepta în termenul prevăzut la art. 1103 din Codul civil, va fi prezumat că renunță la moștenire.

(3) Dacă printr-un testament autentic s-a instituit un legatar universal, se citează, în lipsă de moștenitori rezervatari, numai legatarul; dacă testamentul este olograf sau mistic, se citează și moștenitorii legali. În ambele cazuri se va cita și executorul testamentar, dacă a fost desemnat prin testament.

(4) În succesiunea ce urmează a fi declarată vacantă, notarul public citează autoritatea administrației publice competentă a prelua bunurile.

(5) În cazul moștenitorului incapabil, se citează reprezentantul său legal și autoritatea tutelară.

Art. 73. — (1) În cadrul procedurii succesorală, notarul public stabilește calitatea moștenitorilor și legatarilor, întinderea drepturilor acestora, precum și compunerea masei succesorală.

(2) În cazul existenței unui testament găsit la inventar sau prezentat de partea interesată, notarul public procedează la deschiderea lui. Dacă testamentul este olograf sau mistic se constată starea lui materială și se întocmește un proces-verbal.

(3) Pe bază de declarație sau probe administrate în cauză se va stabili dacă succesorii au acceptat succesiunea în termenul legal.

(4) Declarațiile de renunțare la succesiune și cele de acceptare sub beneficiu de inventar se înscriu într-un registru special.

Art. 74. — (1) Calitatea de moștenitor și numărul acestora se stabilesc prin acte de stare civilă și cu martori, iar bunurile ce compun masa succesorală se dovedesc prin înscrisuri sau orice alte mijloace de probă admise de lege.

(2) În succesiunile care privesc bunurile comune ale autorului succesiunii și ale soțului supraviețuitor, cotele de contribuție ale acestora la dobândirea bunurilor se stabilesc prin acordul moștenitorilor.

Art. 75. — (1) Procedura succesorală se poate suspenda în următoarele cazuri:

a) a trecut un an de la deschiderea moștenirii și, deși au fost legal citați, succesibilii nu s-au prezentat ori au abandonat procedura succesorală, fără a cere eliberarea certificatului de moștenitor și există dovada că cel puțin unul dintre ei a acceptat moștenirea;

b) succesibilii își contestă unii altora calitatea sau nu se înțeleg cu privire la compunerea masei succesorală și la întinderea drepturilor care li se cuvin;

c) moștenitorii sau alte persoane interesate prezintă dovada că s-au adresat instanței de judecată pentru stabilirea drepturilor lor.

(2) În încheierea de suspendare se consemnează elementele care au rezultat din dezbateri, până la momentul suspendării, cu privire la identitatea celor prezenți, opțiunea succesorală a acestora și compunerea masei succesorală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), notarul public stabilește prin încheiere masa succesorală, cu precizarea bunurilor sau a drepturilor care se contestă, întinderea drepturilor moștenitorilor și motivele neînțelegerii, îndrumând părțile să soluționeze neînțelegerile dintre ele pe cale judecătorească.

(4) În cazurile de suspendare a procedurii succesorală prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), dacă nu s-a făcut dovada că cei

în cauză s-au adresat instanței sau cei interesați n-au cerut repunerea pe rol a cauzei, notarul public va stabili taxele succesoriale provizorii și onorariile și le va comunica organelor financiare.

(5) La cererea părților, notarul public va putea repune pe rol dosarul succesoral oricând, dacă se constată încetarea cauzelor care au determinat suspendarea lui.

Art. 76. — În cadrul dezbaterilor succesoriale, la fiecare termen notarul public întocmește o încheiere motivată, care va cuprinde mențiunile referitoare la îndeplinirea procedurii, declarațiile părților, prezența martorilor și măsurile dispuse în vederea soluționării cauzei.

Art. 77. — Dacă notarul public constată că în masa succesorală nu există bunuri, dispune prin încheiere închiderea procedurii succesoriale și clasează cauza ca fără obiect.

Art. 78. — (1) În succesiunea în care există bunuri, s-a realizat acordul între moștenitori și s-au administrat probe îndestulătoare, notarul public întocmește încheierea finală a procedurii succesoriale.

(2) Încheierea finală va cuprinde, pe lângă mențiunile comune încheierilor notariale, numele, prenumele și ultimul domiciliu al defunctului, data decesului, numele, domiciliul și întinderea drepturilor tuturor moștenitorilor și legatarilor, bunurile și datoriile succesiunii, taxele de timbru, onorariul, precum și alte date care au fost necesare la soluționarea cauzei.

(3) Dacă moștenitorii și-au împărțit bunurile prin bună-învoială, în încheiere se va arăta modul de împărțeală și bunurile succesoriale atribuite fiecăruia. Actul de împărțeală va putea fi cuprins în încheierea finală sau se va putea întocmi separat, în una dintre formele prevăzute de lege.

Art. 79. — (1) Încheierea procedurii succesoriale se poate face și înainte de expirarea termenului de acceptare a succesiunii, dacă este neîndoielnic că nu mai sunt și alte persoane îndreptățite la succesiune.

(2) De asemenea, procedura succesorală se poate încheia de îndată, în temeiul unui testament, dacă acesta îndeplinește condițiile legale de formă, nu conține dispoziții contrare legii și nu aduce atingere drepturilor moștenitorilor rezervatari sau există acordul acestora. În aceleași condiții, notarul public va putea stabili drepturile legatarului particular asupra bunurilor determinate prin testament.

(3) Notarul public, având acordul tuturor moștenitorilor, va putea proceda la reducerea liberalităților, până la limitele prevăzute de lege.

Art. 80. — (1) Pe baza încheierii finale, în termen de 20 de zile, se redactează certificatul de moștenitor sau de legatar, care va cuprinde constatările din această încheiere referitoare la masa succesorală, numărul și calitatea moștenitorilor și cotele ce le revin din patrimoniul defunctului.

(2) Un exemplar al certificatului de moștenitor se eliberează fiecăruia dintre moștenitori sau legatari, după caz, după achitarea taxelor succesoriale și a onorariilor.

(3) În cazul în care s-a instituit un executor testamentar, se va elibera, în condițiile de mai sus, un certificat constatator al acestei calități.

(4) După suspendarea procedurii succesoriale în condițiile art. 75 alin. (1) lit. b) și c), certificatul de moștenitor se eliberează în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă și irevocabilă.

Art. 81. — În cazul în care nu s-a făcut dovada existenței unor bunuri în patrimoniul defunctului ori determinarea acestora necesită operațiuni de durată și moștenitorii solicită să li se stabilească numai calitatea, se poate emite certificat de calitate de moștenitor.

Art. 82. — În lipsa moștenitorilor legali sau testamentari, la cererea reprezentantului statului, notarul public constată că succesiunea este vacantă, eliberând certificat de vacanță succesorală, după expirarea termenului legal de acceptare a succesiunii.

Art. 83. — (1) După emiterea certificatului de moștenitor nu se mai poate întocmi alt certificat, decât în situațiile prevăzute de lege.

(2) Cu acordul tuturor moștenitorilor, notarul public poate relua procedura succesorală, în vederea completării încheierii finale cu bunurile omise din masa succesorală, eliberând un certificat de moștenitor suplimentar.

Art. 84. — Erorile materiale cuprinse în încheierea finală, precum și eventualele omisiuni se vor putea îndrepta, la cererea moștenitorilor, în baza unei încheieri, făcându-se mențiune despre aceasta în încheierea finală și pe toate exemplarele certificatului de moștenitor.

Art. 85. — (1) Cei care se consideră vătămați în drepturile lor prin emiterea certificatului de moștenitor pot cere instanței judecătorești anularea acestuia și stabilirea drepturilor lor, conform legii. Până la anularea sa prin hotărâre judecătorească, certificatul de moștenitor face dovada deplină în privința calității de moștenitor și a cotei sau bunurilor care se cuvin fiecărui moștenitor în parte.

(2) În cazul anulării certificatului de moștenitor, notarul public va elibera un nou certificat, pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile. În acest scop, instanțelor judecătorești le revine obligația de a trimite la biroul notarului public competent în soluționarea cauzei o copie de pe hotărârea rămasă definitivă și irevocabilă, împreună cu dosarul notarial, dacă a fost cerut în timpul judecății.

SECȚIUNEA a 4-a

Alte proceduri notariale

A. Legalizarea semnăturilor și a sigiliilor

Art. 86. — (1) Notarul public poate legaliza semnătura părților numai pe înscrisurile pentru care legea nu cere formă autentică ca o condiție de valabilitate a actului.

(2) Pentru legalizarea semnăturii, părțile vor prezenta exemplarele înscrisului nesemnate.

(3) Notarul public va identifica părțile, se va convinge că acestea cunosc conținutul înscrisului, după care le va cere să subscrie în fața sa toate exemplarele înscrisului.

(4) În încheiere se va arăta că s-au îndeplinit condițiile esențiale ale legalizării de semnătură, în sensul art. 50 lit. g), prin următoarele mențiuni:

- a) data (anul, luna, ziua);
- b) numele părții și faptul prezentării ei în persoană;
- c) constatarea subscrierii în fața notarului public a tuturor exemplarelor înscrisului.

(5) La cererea părții, notarul public poate legaliza specimenul de semnătură al persoanei care se va prezenta personal la sediul biroului notarial și care va semna în fața notarului public.

(6) Pentru legalizarea sigiliului, partea îl va prezenta notarului public care, după verificare, va întocmi încheierea de legalizare.

B. Dare de dată certă înscrisurilor

Art. 87. — (1) Înscrisul căruia urmează să i se dea dată certă se întocmește în numărul de exemplare cerut de parte.

(2) În încheiere se va arăta că s-au îndeplinit condițiile esențiale pentru dare de dată certă, în sensul art. 50 lit. g), prin următoarele mențiuni:

- a) data (anul, luna, ziua), iar la cererea părții, și ora;
- b) starea în care se află înscrisul.

C. Certificarea unor fapte

Art. 88. — (1) Notarul public poate certifica următoarele fapte pe care le constată personal:

- a) faptul că o persoană se află în viață;
- b) faptul că o persoană se află într-un anumit loc;
- c) faptul că persoana din fotografie este aceeași cu persoana care cere certificarea;

d) faptul că o persoană, ca urmare a unei somații sau notificări, s-a prezentat sau nu într-o anumită zi și la o anumită oră la sediul biroului notarial și declarația acesteia.

(2) În încheiere se vor menționa și ora constatării, precum și fapta care se certifică.

Art. 89. — (1) Notarul public certifică, la cerere, procesele-verbale și hotărârile adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor societăților comerciale, printr-o încheiere în care se vor menționa data și locul adunării, faptul semnării procesului-verbal sau a hotărârii de către președintele adunării generale sau de către toți participanții.

(2) La cererea președintelui sau a unei părți dintre participanții la adunarea generală, notarul public poate stabili identitatea participanților.

D. Legalizarea copiilor după înscrisuri

Art. 90. — (1) Notarul public eliberează copii legalizate după înscrisurile originale prezentate de părți, după confruntarea copiei cu originalul.

(2) În încheiere se va arăta că s-au îndeplinit condițiile esențiale ale legalizării copiei, în sensul art. 50 lit. g), prin următoarele mențiuni:

- a) atestarea conformității copiei cu înscrisul prezentat;
- b) starea în care se află înscrisul;
- c) semnătura secretarului care a făcut colaționarea.

(3) Dacă se legalizează un înscris sub semnătură privată sau din arhiva biroului notarial, în încheiere se va face mențiune expresă în acest sens.

(4) În cazul în care confruntarea copiei cu originalul înscrisului cere o pregătire de specialitate, copia se va elibera numai pe baza confruntării efectuate de către un expert desemnat de notar, potrivit prevederilor legale. În acest caz încheierea este semnată și de expert.

(5) Copii legalizate de pe actele autentificate din arhiva biroului notarial se eliberează numai părților, succesorilor și reprezentanților acestora, precum și celor ce justifică un drept sau un interes legitim.

E. Efectuarea și legalizarea traducerilor

Art. 91. — (1) Pentru efectuarea traducerii, dacă aceasta nu este făcută de notarul public autorizat în acest scop, traducătorul atestat potrivit legii, care a întocmit traducerea, va semna formula de certificare a acesteia, iar notarul va legaliza semnătura traducătorului. Legalizarea semnăturii traducătorului se poate face și după specimenul de semnătură depus la biroul notarului public.

(2) Dacă înscrisul se traduce din limba română într-o limbă străină sau dintr-o limbă străină în altă limbă străină, atât certificarea traducerii, cât și legalizarea semnăturii traducătorului de către notarul public se vor face și în limba străină în care se face traducerea.

F. Primirea în depozit de înscrisuri și documente

Art. 92. — La primirea în depozit a unor înscrisuri și documente, notarul public va menționa, în încheiere, că s-au îndeplinit condițiile esențiale ale primirii în depozit, în sensul art. 50 lit. g), prin următoarele mențiuni:

a) data depunerii (anul, luna, ziua), iar la cererea părții, și

b) identificarea înscrisurilor predate, arătându-se toate datele necesare în acest scop;

c) numele deponentului și al persoanei căreia trebuie să i se elibereze înscrisurile;

d) termenul de păstrare.

G. *Acte de protest al cambiilor, cecurilor și al altor titluri la ordin*

Art. 93. — Întocmirea actelor de protest al cambiilor, cecurilor și al altor titluri la ordin se face în condițiile stabilite prin legile speciale.

H. Eliberarea de duplicate ale înscrisurilor notariale

Art. 94. — (1) La cererea părții, notarul public poate elibera un duplicat al unui act original aflat în arhiva sa. În acest scop notarul public va cita toate părțile sau, după caz, pe succesorii acestora.

(2) În textul duplicatului se reproduc cuvânt cu cuvânt atât cuprinsul înscrisului, cât și cel al încheierii prin care s-a încuviințat întocmirea înscrisului original. În locul semnăturii originale se menționează numele de familie și prenumele fiecărui semnatar.

(3) Duplicatul are aceeași forță probantă ca și înscrisul original.

(4) Competența eliberării duplicatelor de pe actele emise de notariatele de stat sau de alte organe cu activitate notarială aparține instituției care a preluat arhiva acestora.

I. Reconstituirea actelor originale

Art. 95. — (1) În situația dispariției unui act din care nu mai există niciun exemplar original se va proceda, la cererea și cu acordul părților, la reconstituirea aceluia act.

(2) Reconstituirea se va face la biroul notarului public unde s-a întocmit actul, cu citarea tuturor părților sau, după caz, a succesorilor acestora.

(3) În cazul în care actul dispărut a fost întocmit de alte organe cu activitate notarială, reconstituirea se face de judecătoria în raza căreia și-a avut sau își are sediul organul care a întocmit actul, în condițiile prevăzute la alineatele precedente.

CAPITOLUL VI**Controlul activității notariale, arhiva și evidența activității****SECȚIUNEA 1****Controlul activității notariale**

Art. 96. — (1) Actele notariale sunt supuse controlului judecătoresc, în condițiile art. 97.

(2) Activitatea notarilor publici este supusă controlului profesional administrativ, în condițiile prezentei legi.

Art. 97. — (1) Actele notariale pot fi atacate de părți sau de orice persoană interesată prin acțiune în anulare la instanța judecătorească, în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă.

(2) Totodată, partea nemulțumită poate introduce plângere împotriva încheierii de respingere a cererii de îndeplinire a unui act notarial, în termen de 10 zile de la data când a luat cunoștință, la judecătoria în circumscripția căreia își are sediul biroul notarial care a refuzat îndeplinirea actului.

(3) Plângerea se depune la biroul notarului public care a refuzat cererea, iar acesta o va înainta de îndată instanței, împreună cu dosarul cauzei.

(4) Judecarea plângerii se face cu citarea tuturor părților interesate în cauză. În cazul admiterii plângerii, instanța indică în hotărâre modul în care trebuie întocmit actul.

(5) Notarul public este obligat să se conformeze hotărârii judecătorești rămase definitivă și irevocabilă.

Art. 98. — (1) Controlul profesional administrativ se exercită de către Uniunea Națională a Notarilor Publici prin consiliul său de conducere și va avea în vedere:

a) organizarea Camerelor Notarilor Publici și a birourilor notarilor publici;

b) calitatea actelor și lucrărilor încheiate de notarii publici.

(2) Consiliul uniunii poate delega Colegiului director al Camerei Notarilor Publici exercitarea controlului prevăzut la alin. (1) lit. b), în circumscripția sa.

(3) Ministrul justiției poate ordona controlul activității notarilor publici prin inspectori generali de specialitate.

SECȚIUNEA a 2-a

Arhiva și evidența activității

Art. 99. — Arhiva activității notariale este proprietatea statului și se păstrează, se conservă și se predă în condițiile legii.

Art. 100. — (1) Biroul de notar public va avea arhivă și registratură proprii.

(2) Secretariatul va efectua operațiuni privind primirea, înregistrarea și expedierea corespondenței, înregistrarea și îndosarierea actelor, păstrarea registrelor, precum și alte lucrări cu caracter auxiliar, necesare bunei desfășurări a activității notariale.

(3) Notarul public va ține și o evidență financiar-contabilă.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 101. — Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă.

Art. 102. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, notarii publici vor proceda la constituirea Camerelor Notarilor Publici și a Uniunii Naționale a Notarilor Publici*).

Art. 103. — Regulamentul de punere în aplicare a prezentei legi va fi adoptat de Ministerul Justiției, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia**).

Art. 104. — (1) La împlinirea termenului prevăzut la art. 102 de la intrarea în vigoare a legii, atribuțiile de publicitate imobiliară și imobiliară, toate lucrările, evidențele, registrele de transcripțiuni-inscripțiuni, mapele de amanet, precum și cărțile funciare vor trece în competența judecătorilor în circumscripția cărora se află notariatele de stat.

(2) Pe aceeași dată denumirile de „notariat de stat” „notar de stat” „secretariat” sau „secretar”, prevăzute în reglementările în vigoare privind atribuțiile de publicitate imobiliară și imobiliară introduse prin Decretul nr. 378/1960, se înlocuiesc cu cele de „judecătorie”, „judecător”, „grefă” sau „grefier”, după caz.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor de la alin. (1), judecătorii vor prelua numărul necesar de notari de stat, precum și personalul cu astfel de atribuții de publicitate, existent la notariatele de stat.

Art. 105. — Notarii publici își vor începe activitatea după 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 106. — Consiliile locale și județene, prefectii, precum și Ministerul Justiției au obligația de a pune la dispoziția notarilor publici, la cererea acestora, spațiile necesare în vederea organizării și funcționării corespunzătoare a serviciilor publice pe care le prestează, prin închiriere, fără licitație.

Art. 107. — (1) Notarii publici vor angaja, cu prioritate, notarii debutanți, personalul auxiliar administrativ și de serviciu de la notariatele de stat.

(2) Personalul rămas disponibil va fi încadrat prin redistribuire de către Ministerul Justiției, în sistemul său, în condițiile legii.

Art. 108. — (1) Lucrările notariale în curs de rezolvare la notariatele de stat vor fi finalizate până la data preluării activității de către notarii publici, în conformitate cu procedura stabilită în prezenta lege.

(2) Arhiva notariatelor de stat care își încetează activitatea se va preda judecătorilor în a căror circumscripție teritorială se află.

(3) Cauzele succesoriale care au în continuare termene de dezbatere, după încetarea activității notariatelor de stat, se vor preda notarilor publici ale căror birouri sunt situate în circumscripția judecătoriei în raza căreia defunctul și-a avut ultimul domiciliu, potrivit criteriilor stabilite de Colegiul director al Camerei Notarilor Publici.

Art. 109. — Competența teritorială a birourilor de notari publici cu sediul în municipiul București se întinde pe tot cuprinsul municipiului.

Art. 110. — (1) Birourile notariale constituite în condițiile prezentei legi își pot organiza sedii secundare în localitățile din aceeași circumscripție teritorială în care nu au luat ființă birouri de notari publici.

(2) Sediile secundare își vor înceta activitatea odată cu constituirea în acea localitate a unui birou de notar public.

(3) Înregistrarea sediului secundar se face cu respectarea procedurii prevăzute la art. 18 alin. (1).

Art. 111. — Ori de câte ori în alte acte normative se folosește expresia „notariat de stat” sau „notar de stat” se va înțelege „biroul notarului public” și, după caz, „notar public”.

Art. 112. — La expirarea termenului prevăzut la art. 105, Decretul nr. 387/1952 privitor la urmărirea unor datorii pe cale notarială, Decretul nr. 40/1953 privitor la procedura succesorală notarială, Decretul nr. 377/1960 pentru organizarea și funcționarea Notariatului de Stat și Regulamentul privind aplicarea dispozițiilor Decretului nr. 377/1960 pentru organizarea și funcționarea Notariatului de Stat, aprobat prin H.C.M. nr. 1.518/1960, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2008 pentru modificarea art. 16 lit. a) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 care nu se regăsesc în forma republicată a Legii nr. 36/1995 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. II. — Concursul de admitere în profesia de notar aflat în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență rămâne supus dispozițiilor în vigoare la data anunțării acestuia.”

*) Prezentă lege a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995.

**) A se vedea Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995 pentru adoptarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 8 august 1995, cu modificările și completările ulterioare.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

